

TRESC:
Poz.:

UCHWAŁA RADY MINISTRÓW

220 — nr 110 z dnia 23 czerwca 1969 r. w sprawie projektowania inwestycji 501

220

UCHWAŁA Nr 110 RADY MINISTRÓW

z dnia 23 czerwca 1969 r.

w sprawie projektowania inwestycji.

W celu usprawnienia przygotowania inwestycji do realizacji uchwala się następujące ramowe zasady:

I. Przepisy ogólne.

§ 1. 1. Ustala się ramowe zasady sporządzania, uzgadniania i zatwierdzania założeń techniczno-ekonomicznych i projektów inwestycji, związanych z budową, rozbudową, przebudową i modernizacją, podejmowanych przez jednostki gospodarki uspołecznionej.

2. Przepisy uchwały nie dotyczą inwestycji:

- 1) związanych z obronnością kraju, realizowanych na terenach zamkniętych,
- 2) podejmowanych w formie budownictwa doświadczalnego,
- 3) przygotowywanych na zamówienie kontrahentów zagranicznych.

§ 2. Ustala się następujące znaczenie pojęć użytych w uchwale:

- 1) założenia techniczno-ekonomiczne inwestycji, zwane dalej „założeniami”, są to podstawowe ustalenia określające cel i program przygotowywanej inwestycji oraz inne istotne dane i parametry charakteryzujące wymagania stawiane inwestycji; umożliwiają one określenie kosztu inwestycji, podjęcie decyzji inwestycyjnej i zamówienie w oparciu o nie projektu;
- 2) projekt techniczny inwestycji, zwany dalej w skrócie „projektem”, jest to zbiór dyspozycji wiążących realizatorów inwestycji; ustala on w związanej formie graficznej, modelowej, cyfrowej i opisowej zakres oraz sposoby prawidłowego i zgodnego z dyrektywnymi cyklami wykonania wszystkich robót, dostaw i czynności nim

objętych oraz osiągnięcie efektu gospodarczego, stanowiącego cel inwestycji;

- 3) przedsięwzięcie inwestycyjne, zwane dalej w skrócie „przedsięwzięciem”, jest to inwestycja przewidziana do zrealizowania w określonym celu, miejscu i czasie; przedsięwzięcie inwestycyjne, zależnie od charakteru i wielkości, obejmuje jedno lub kilka zadań inwestycyjnych; dla przedsięwzięcia sporządza się założenia;
- 4) zadanie inwestycyjne, zwane dalej w skrócie „zadaniem”, jest to taka część zakresu rzeczowego przedsięwzięcia, która w sposób organicznie prawidłowy może być zeń wyodrębniona, a po oddaniu do użytku, w terminie wcześniejszym niż całe przedsięwzięcie, pozwala na podjęcie eksploatacji, uzyskanie określonego efektu produkcyjnego lub usługowego oraz dokonanie rozliczeń; podział na zadania ustalony w założeniach jest wiążący, dla dalszego projektowania, jak również planowania, finansowania, a następnie rozliczania zakończonych i oddawanych do użytku inwestycji; dla zadania, określonego w założeniach przedsięwzięcia, sporządza się projekt;
- 5) obiekt budowlany, zwany dalej „obiektem”, jest to budynek, budowla inżynierska, instalacja przemysłowa bądź urządzenie techniczne, stanowiące część zadania, a w niektórych wypadkach mogące stanowić zadanie.

II. Ramowe zasady przygotowania inwestycji do realizacji.

Założenia techniczno-ekonomiczne inwestycji.

§ 3. 1. Przy sporządzaniu założeń, w celu wybrania relatywnie najkorzystniejszych rozwiązań, należy korzystać z kierunkowych opracowań programowych, jak: programy rozwoju kraju, regionów, branż i większych przedsiębiorstw, oraz bilansów i studiów w różnych przekrojach.

2. W ramach porównawczych analiz ustalenia kierunkowe, o których mowa w ust. 1, należy konfrontować z informacjami o światowych, przodujących osiągnięciach, technologiach produkcji i cyklach technologicznych — dla inwestycji produkcyjnych.

3. W założeniach dokonać należy wyboru wariantu rozwiązania inwestycji, zapewniającego relatywnie największe korzyści, poprawność i opłacalność, oraz wyboru lokalizacji i wariantu kosztowego inwestycji.

4. Jeżeli wybór, o którym mowa w ust. 3, wykracza poza kompetencje sporządzającego założenia, porównawczą charakterystykę wchodzących w rachubę rozwiązań wariantowych przedstawić należy do decyzji właściwemu inwestorowi.

5. Prototypowe rozwiązania: technologiczne, konstrukcyjne, instalacyjne i inne wymagają określenia sposobu opracowania oraz terminów ich sprawdzenia.

§ 4. Zatwierdzone założenia stanowią podstawę do rozpoczęcia odpowiednich prac projektowych, a następnie realizacji inwestycji.

§ 5. 1. Opracowanie założeń inwestor może powierzyć do wykonania:

- 1) właściwej jednostce projektowania albo
- 2) właściwej organizacji naukowo-badawczej, albo
- 3) powołanemu w tym celu zespołowi.

2. W wypadkach określonych odrębnymi przepisami inwestor może, w ramach przygotowania założeń, uzyskać rozwiązanie problemów: programowych, ekonomicznych i technicznych, a także organizacyjnych w drodze konkursów.

3. Inwestor może opracować założenia we własnym zakresie.

4. Inwestor odpowiedzialny jest za ostateczną treść założeń, a każdy z wymienionych w ust. 1 zleceniobiorców odpowiada za wyniki sporządzonych we własnym zakresie opracowań.

§ 6. 1. Założenia powinny wynikać z programu rozwoju branży, a jeżeli proponowana jest budowa nowego zakładu, powinny zawierać stwierdzenie, że nie jest możliwe uzyskanie przyrostu zdolności produkcyjnej lub usługowej w drodze zwiększenia bądź restytucji mocy produkcyjnych (usługowych) zakładów istniejących w danej branży.

2. Założenia powinny zawierać wymagania w zakresie zastosowania projektów obiektów typowych i powtarzalnych oraz zunifikowanych segmentów i elementów objętych tzw. typizacją otwartą, sformułowane pod kątem widzenia maksymalnego wykorzystania gotowych rozwiązań projektowych tego rodzaju.

3. Założenia, sporządzane dla inwestycji produkcyjnych, powinny zawierać wskaźniki określające:

- 1) korzyści ekonomiczne (ekonomiczno-społeczne), które mają być osiągnięte w rezultacie uruchomienia projektowanych nowych mocy wytwórczych,
- 2) poziom techniczny rozwiązań w porównaniu ze światowym poziomem oraz w świetle prognoz naukowo-technicznych.

4. W założeniach przygotowanych dla inwestycji innego typu należy podawać stosowne charakterystyczne wskaźniki.

§ 7. 1. Zakres założeń, zróżnicowany w zależności od charakteru, stopnia skomplikowania i wielkości inwestycji, uwarunkowany jest możliwością określenia na ich podstawie nieprzekraczalnego kosztu inwestycji z odpowiednią rezerwą oraz sporządzenia w oparciu o nie projektu.

2. Założenia powinny zawierać przykładowo następujące dane:

- 1) określenie i techniczną charakterystykę inwestycji,
- 2) informacje o inwestycjach towarzyszących i współzależnych,
- 3) koszt inwestycji,

4) rodzaj zastosowanych nośników energii, surowców i materiałów,

5) ustalony dyrektywnie cykl realizacji: prac projektowych, robót budowlano-montażowych, dostawy wyposażenia,

6) ogólną i szczegółową lokalizację inwestycji,

7) ogólne dyspozycje w sprawie rodzaju projektowanych konstrukcji, technologii wykonawstwa oraz zastosowanych w budowie elementów budowlanych i wyposażenia,

8) ogólny plan zagospodarowania terenu inwestycji ze wskaźnikową charakterystyką tego rozwiązania,

9) inne podstawowe dane niezbędne do powzięcia decyzji o celowości i efektywności proponowanej inwestycji oraz jej prawidłowej realizacji.

3. W odniesieniu do inwestycji polegających na budowie zakładów produkcyjnych zawartość założeń określona w ust. 2 powinna być powiększona przykładowo o:

- 1) program, technologię produkcji, określenie podstawowych maszyn i urządzeń, w tym importowanych,
- 2) koszty własne, akumulację i rentowność produkcji,
- 3) dyrektywny cykl uruchomienia produkcji i osiągnięcia projektowanych zdolności produkcyjnych,
- 4) przewidywaną wielkość i strukturę zatrudnienia, potrzeby w zakresie szkolenia zawodowego przyszłej załogi oraz poziom wydajności pracy,
- 5) wstępne rozeznanie bądź potwierdzenie możliwości uzyskania dostaw kooperacyjnych, podstawowych surowców i materiałów, w tym importowanych,
- 6) inne niezbędne dane.

4. Ustalony w założeniach koszt inwestycji, posiadającej określone parametry ekonomiczno-techniczne, powinien być traktowany jako nieprzekraczalny.

§ 8. 1. Sporządzający założenia obowiązany jest opracować kartę inwestycji, zawierającą podstawowe dane i wielkości ustalone stosownie do specyfiki branży, wyrażone w jednostkach rzeczowych i wartościowych.

2. Układ karty powinien umożliwiać porównanie, między innymi dla celów rozliczeń zakończonych inwestycji, danych i parametrów techniczno-ekonomicznych przyjętych w zatwierdzonych założeniach i uściślonych w projekcie z uzyskanymi rzeczywistymi efektami.

3. Karta ta, sporządzana dla nowo rozpoczynanych inwestycji produkcyjnych, powinna nadto zawierać wskaźniki klasyfikacyjne, wyprowadzone zgodnie z uchwałą nr 103 Rady Ministrów z dnia 7 czerwca 1969 r. w sprawie metod oceny i klasyfikowania nowo rozpoczynanych inwestycji przemysłowych w latach 1971—1975 (Monitor Polski Nr 24, poz. 186).

§ 9. 1. Właściwy minister może zdecydować o konieczności podjęcia prac projektowych o charakterze technicznym w ściśle określonym zakresie, jeżeli są one nieodzowne do uzupełnienia założeń.

2. Decyzja, o której mowa w ust. 1, może dotyczyć zwłaszcza skomplikowanego węzła technologicznego, nowatorskiej konstrukcji, budowli lub urządzenia.

§ 10. 1. Określenie w założeniach wysokości nieprzekraczalnego kosztu z rezerwą, potrzebnego do realizacji inwestycji, powinno być oparte na:

- 1) cenach katalogowych obiektów i urządzeń typowych oraz segmentów i elementów zunifikowanych,
- 2) wskaźnikach jednostkowych nakładów inwestycyjnych bądź zweryfikowanych średnich, procentowych wskaźnikach udziału nakładów poszczególnych rodzajów w koszcie globalnym inwestycji, uzyskanych z praktyki inwestycyjnej,
- 3) wycenie na podstawie katalogów wskaźników kosztów i nakładów rzeczowych (KWKN),

- 4) kalkulacji w oparciu o dane uzyskane ze zrealizowanych obiektów (karty inwestycji dla obiektów pominiętych w KWKN),
- 5) cennikach maszyn i urządzeń typowych (tzw. cenach zaopatrzeniowych),
- 6) cenach ofertowych lub umowach wstępnych o dostawę maszyn i urządzeń nietypowych bądź informacjach central handlu zagranicznego,
- 7) kalkulacji indywidualnej — wyjątkowo.

2. Wytyczne w sprawie sporządzania zestawień kosztów zawiera załącznik nr 1.

3. Przy określaniu w założeniach kosztu inwestycji należy przyjmować rezerwę na nieprzewidziane wydatki w wysokości 5 do 10% kosztu inwestycji.

4. Wysokość rezerwy w granicach określonych w ust. 3 zależy od stopnia niepewności wyceny, jaki wystąpi w poszczególnych zadaniach bądź obiektach.

§ 11. Wyższa rezerwa od określonej w § 10 ust. 3 może być ustalona wyjątkowo, w drodze indywidualnej decyzji właściwego ministra, dla inwestycji o szczególnie skomplikowanym i nowatorskim charakterze, przy znacznym stopniu niepewności wyceny wobec braku doświadczeń bądź z innych powodów (roboty poszukiwawcze górnicze, specyficzne stosunki gruntowo-wodne terenu inwestycji itp.).

§ 12. 1. W toku przygotowania inwestycji do realizacji, zwłaszcza inwestycji technicznie skomplikowanych, w pracach studialnych i analitycznych powinny być stosowane nowoczesne metody i elektroniczna technika obliczeniowa.

2. Wyniki obliczeń, uzyskane przy zastosowaniu elektronicznej techniki obliczeniowej, nie wymagają dodatkowego sprawdzenia metodami konwencjonalnymi, pod warunkiem przeprowadzenia weryfikacji danych liczbowych przyjętych do obliczeń.

3. Wybór metody zależy od autora opracowania, który odpowiada za jej praktyczną przydatność.

§ 13. 1. Nakłada się na sporządzających założenia, wymienionych w § 5 ust. 1 i 3, obowiązek przeprowadzania uzgodnień w toku sporządzania założeń, czynników wpływających na możliwość i warunki realizacji inwestycji.

2. Zakres uzgodnień uzależniony jest od charakteru i lokalizacji inwestycji, a wynika z przepisów szczególnych, które określają ustawowe funkcje państwowych organów nadzoru.

3. Zakres potrzebnych uzgodnień, spośród wymienionych w załączniku nr 2, ustala sporządzający założenia.

§ 14. 1. Organy, z którymi przeprowadza się uzgodnienia, mogą żądać przedstawienia im tylko tych dokumentów i danych, które są niezbędne do ustosunkowania się do zagadnień objętych ich kompetencjami.

2. Obowiązane są one zajmować ostateczne stanowisko w ciągu 2 tygodni od daty udostępnienia im odpowiednich opracowań.

3. Niezgłoszenie uwag w powyższym terminie traktować należy jako zgodę na proponowane w założeniach rozwiązania.

§ 15. 1. Nie wymagają uzgodnienia zagadnienia, których rozwiązania projektowe ustalają jednoznacznie obowiązujące normatywy techniczne projektowania, w tym projekty typowe, normy i przepisy, jeżeli w założeniach nie przewiduje się od nich odstępstw.

2. Odpowiedzialność za zgodność rozwiązań zastosowanych w założeniach z ustaleniami wymienionymi w ust. 1 określa § 5 ust. 4.

§ 16. Inwestor, który opracował założenia we własnym zakresie, obowiązany jest przekonsultować je przed zawarciem umowy z właściwymi kontrahentami.

§ 17. 1. Przed zatwierdzeniem założeń inwestycji, zwłaszcza o skomplikowanym bądź prototypowym charakterze, inwestor powinien zasięgnąć opinii właściwych instytucji bądź wybitnych specjalistów — naukowców i praktyków własnych lub spoza resortu. Może również uzyskać opinie przedstawicieli zakładów naukowych albo stowarzyszeń technicznych bądź ekonomicznych.

2. W wypadkach uzasadnionych znacznym zakresem inwestowania właściwy minister (kierownik urzędu centralnego), prezes zarządu centralnego związku spółdzielczego, przewodniczący prezydium wojewódzkiej rady narodowej (rady narodowej miasta wyłączonego z województwa) może powołać na stałe lub doraźnie grupę specjalistów dla opiniowania założeń wskazanych inwestycji.

3. Korzystanie z opinii, o których mowa w ust. 1 i 2, nie zmniejsza odpowiedzialności inwestora za ostateczną treść założeń.

§ 18. 1. Założenia inwestycji:

- 1) branżowych — zatwierdza dyrektor zjednoczenia,
- 2) przedsiębiorstw — zatwierdza dyrektor przedsiębiorstwa,
- 3) jednostek budżetowych — zatwierdza kierownik jednostki budżetowej.

2. Minister (kierownik urzędu centralnego) może zastrzec do swej właściwości zaopiniowanie lub zatwierdzenie — ze względu na znaczenie danej inwestycji — założeń niektórych inwestycji wymienionych w ust. 1.

3. Założenia inwestycji rad narodowych zatwierdza w zasadzie właściwe prezydium wojewódzkiej rady narodowej (rady narodowej miasta wyłączonego z województwa). Może ono jednak upoważnić inwestorów bezpośrednio im podległych do zatwierdzenia założeń inwestycji wymienionych w upoważnieniach.

§ 19. 1. Założenia dotyczące spółdzielczego budownictwa mieszkaniowego zatwierdzają właściwe prezydium wojewódzkich rad narodowych (rad narodowych miast wyłączonych z województw).

2. Prezydium wojewódzkich rad narodowych (rad narodowych miast wyłączonych z województw) mogą upoważnić dyrektora oddziału Centralnego Związku Spółdzielni Budownictwa Mieszkaniowego do zatwierdzenia założeń, o których mowa w ust. 1.

§ 20. Przewodniczący Komisji Planowania przy Radzie Ministrów może zastrzec do swej właściwości zaopiniowanie założeń inwestycji o szczególnym znaczeniu dla gospodarki narodowej, zwłaszcza pod kątem widzenia powiązań międzyresortowych.

§ 21. Udzielenie opinii, o której mowa w § 18 ust. 2 i w § 20, może być dokonane w formie bezpośredniego udziału przedstawicieli ministra lub Przewodniczącego Komisji Planowania przy Radzie Ministrów w pracach związanych z przygotowaniem założeń do decyzji inwestorów, wymienionych w § 18 ust. 1.

§ 22. 1. Zobowiązuje się Ministra Budownictwa i Przemysłu Materiałów Budowlanych do odrębnego uregulowania w terminie do dnia 30 września 1969 r. trybu zatwierdzania planów zagospodarowania terenu inwestycji, tzw. planów realizacyjnych, w powiązaniu z uzyskaniem lokalizacji szczegółowej inwestycji.

2. Zatwierdzenie to powinno dotyczyć sprawdzenia prawidłowości rozwiązań architektoniczno-urbanistycznych zawartych w planie realizacyjnym oraz ich zgodności z miejscowym planem zagospodarowania przestrzennego.

Projekt techniczny inwestycji.

§ 23. 1. Projekt sporządzany jest dla zadania inwestycyjnego na podstawie zatwierdzonych założeń i uzyskanej lokalizacji szczegółowej inwestycji.

2. Dokładność i stopień szczegółowości projektu powinny być dostosowane do rzeczywistych potrzeb i warunków realizacji budowy.

3. Sporządzenie projektu może być powierzone:

- 1) jednostce projektowania,
- 2) wykonawcy bądź dostawcy, który podejmuje się realizacji inwestycji łącznie ze sporządzeniem projektu.

§ 24. Umawiające się strony mogą przyjmować sukcesywną dostawę (na budowę) projektów, które zostaną sporządzone kolejno dla poszczególnych obiektów, stosownie do ustalonej w założeniach, na zasadzie porozumienia z wykonawcą, kolejności realizacyjnej inwestycji.

§ 25. 1. Zabrania się:

- 1) indywidualnego projektowania, gdy mogą być wykorzystane projekty typowych obiektów lub obiektów zrealizowanych, charakteryzujących się korzystnymi parametrami,
- 2) stosowania rozwiązań indywidualnych, gdy istnieją możliwości wykorzystania zunifikowanych segmentów i elementów, objętych tzw. typizacją otwartą.

2. Zastosowanie w projekcie rozwiązań indywidualnych może nastąpić tylko w razie niemożności lub wyraźnej nieopłacalności zastosowania rozwiązań typowych lub powtarzalnych. Wymaga to zawsze uzasadnienia potwierdzonego przez kierownika jednostki projektowania (dyrektora biura projektów) bądź osoby przez niego upoważnionej.

3. Tryb uzyskiwania zezwoleń na opracowanie indywidualnych projektów: obiektów, segmentów i elementów ustalają odrębne przepisy wydane przez Ministra Budownictwa i Przemysłu Materiałów Budowlanych.

§ 26. 1. Jednostki projektowania obowiązane są sporządzać rysunki robocze architektoniczno-budowlane i konstrukcyjne w zakresie niezbędnym dla zgodnego z projektem wykonania na ich podstawie robót budowlano-montażowych, w szczególności zaś dla:

- 1) budynków szkieletowych monolitycznych i prefabrykowanych budowli inżynierskich, jak np. maszty, mosty, wiadukty, chłodnie kominowe, konstrukcje sprężone przekryć o dużych rozpiętościach i skomplikowanym kształcie geometrycznym (paraboliczne, konoidalne itp.) oraz związanych z nimi rusztowań i deskowań specjalnych,
- 2) detali architektoniczno-budowlanych będących opracowaniami autorskimi,
- 3) detali architektury wnętrz.

2. Przedsiębiorstwa budowlano-montażowe sporządzają w miarę potrzeby we własnym zakresie pozostałe rysunki robocze rusztowań i deskowań, rysunki warsztatowe konstrukcji stalowych i urządzeń instalacyjnych, rysunki montażowe oraz form do wytwarzania prefabrykatów bądź zlecają ich sporządzenie.

3. Przedsiębiorstwa przemysłowe dostawców maszyn i urządzeń inwestycyjnych sporządzają we własnym zakresie następujące opracowania:

- 1) rysunki warsztatowe (szablonów, traserskie i faz obróbki mechanicznej),
- 2) rysunki konstrukcyjne nietypowych maszyn i urządzeń oraz dane niezbędne do zaprojektowania fundamentów pod maszyny i urządzenia,
- 3) projekty i rysunki montażowe.

§ 27. Rysunków elementów i detali: architektoniczno-budowlanych, maszyn i urządzeń ujętych w dostępnych katalogach nie należy sporządzać w ramach projektu. Należy natomiast powołać się na odpowiedni katalog i jego pozycję bądź — o ile jest to niezbędne — załączyć fotokopię rozwiązania katalogowego.

§ 28. Instrukcje szczegółowe, projekty zagospodarowania placu budowy i organizacji robót sporządza we własnym zakresie i na własny koszt zainteresowany wykonawca robót.

§ 29. 1. Projekt organizacji produkcji i zarządzania zakładem, plan uruchamiania zakładu, przygotowania i szkolenia kadr oraz dokumentację rozruchową obowiązany jest dostarczyć przyszły użytkownik. W zależności od zawartej umowy i systemu realizacji inwestycji obowiązek ten może spoczywać odpowiednio na: generalnym dostawcy maszyn i urządzeń, generalnym wykonawcy albo jednostce projektowania, jeżeli podjęła się ona roli generalnego wykonawcy bądź dostawcy.

2. Całość lub część tych opracowań może być zlecona specjalizowanemu przedsiębiorstwu.

§ 30. 1. Projekt powinien zawierać przykładowo:

- 1) podstawowe dane charakteryzujące zadanie inwestycyjne,
- 2) szczegółowy plan zagospodarowania terenu, sporządzony dla zadania inwestycyjnego,
- 3) projekty obiektów budowlanych i robót,
- 4) rysunki robocze w zakresie podanym w § 26 ust. 1,
- 5) kosztorysy i zestawienie kosztów zadania,
- 6) wskaźniki techniczno-ekonomiczne, charakteryzujące główne rozwiązania w projekcie.

2. W wypadku inwestycji polegających na budowie zakładów produkcyjnych zawartość projektu określona w ust. 1 powinna być powiększona przykładowo o:

- 1) opis technologii i przebiegu procesu produkcji,
- 2) zestawienia, specyfikacje oraz charakterystyki maszyn i urządzeń, stanowiących wyposażenie technologiczne zakładu,
- 3) plany rozstawienia maszyn i urządzeń bądź ważniejsze węzły technologiczne, w razie potrzeby przekroje hal z gabarytami maszyn i urządzeń,
- 4) rysunki bądź modele koordynacyjno-kontrolne sieci i urządzeń technologicznych projektowanych w obiekcie,
- 5) projekt uruchamiania produkcji, sporządzony w myśl zasad ustalonych w § 29.

§ 31. W trakcie sporządzania projektu, zwłaszcza przy sukcesywnej dostawie projektów na budowę, powinny być dokonane dodatkowo przez jednostkę projektowania uzgodnienia tylko tych zagadnień, których przeprowadzenie w toku sporządzania założeń było niemożliwe bądź wymaga potwierdzenia ze względu na upływ czasu.

§ 32. Jednostka projektowania ponosi pełną odpowiedzialność za sporządzony projekt.

§ 33. Inwestor odbiera projekt po sprawdzeniu jego zgodności z założeniami i dotrzymania przez zleceniobiorcę warunków umowy.

§ 34. Pełnienie nadzoru autorskiego należy do obowiązku sporządzającego projekt.

Uproszczony tryb przygotowania inwestycji do realizacji.

§ 35. 1. Realizację inwestycji prostych należy oprzeć na wykorzystaniu projektów typowych i powtarzalnych, uzyskanej lokalizacji szczegółowej inwestycji oraz adaptacji projektu typowego lub powtarzalnego do warunków miejscowych z pominięciem założeń i projektu.

2. Realizacja inwestycji modernizacyjnych, o niewielkim udziale robót, podejmowanych na terenie prawnie użytkowanym, może być oparta na uproszczonym opracowaniu z pominięciem założeń i projektu.

3. Uprozczone opracowanie może sporządzić we własnym zakresie inwestor dla robót, dla których nie ma obowiązku sporządzania projektu.

4. Inwestycja realizowana na zasadach określonych w ust. 1 i 2 wymaga zgłoszenia właściwemu organowi państwowego nadzoru budowlanego.

§ 36. 1. W wypadkach, określonych w § 35 ust. 1 i 2, założenia i projekt mogą być zastąpione przykładowo przez:

- 1) opis funkcji użytkowej z uzasadnieniem potrzeby podjęcia inwestycji.
- 2) uproszczone obliczenie spodziewanych efektów i terminar ich uzyskania,
- 3) zestawienie kosztów bądź preliminarz zakupów i wydatków,
- 4) szkice sytuacyjne i rysunki z opisem technicznym, jeżeli wykonanie robót tego wymaga.

2. W wypadku określonym w § 35 ust. 2, gdy wymianę urządzeń produkcyjnych oferuje ich producent, wystarczającą podstawą do przeprowadzenia tego rodzaju modernizacji może być również oferta, a następnie umowa zawarta z zamawiającym, która określi zakres i termin oraz koszt tej wymiany i korzyści gwarantowane zamawiającemu.

III. Przepisy przejściowe i końcowe.

§ 37. 1. Właściwi ministrowie (kierownicy urzędów centralnych) wiodący w branży mogą wydać instrukcje (wytyczne) branżowe, uzupełniające ramowe przepisy niniejszej uchwały.

2. Instrukcje te nie mogą naruszać podstawowych zasad, ustalonych w niniejszej uchwale. Powinny się one koncentrować na podstawowej problematyce, decydującej o specyfice danej branży, pogłębieniu uproszczeń w procesie przygotowania inwestycji do realizacji oraz unowocześnieniu metod projektowania inwestycji, w myśl ramowych zasad niniejszej uchwały.

3. Instrukcje powinny być wydane w szczególności dla:

- 1) inwestycji, których projektowanie wymaga wyprzedzającego przeprowadzenia specjalistycznych prac studialnych, geologiczno-poszukiwawczych, hydrotechnicznych, badawczych i programowych, w zakresie wykraczającym poza potrzeby konkretnej inwestycji:
  - a) górniczych,
  - b) liniowych i sieciowych,
  - c) hydrotechnicznych oraz
  - d) typu specjalnego i produkcyjnego w rolnictwie;
- 2) mieszkaniowego budownictwa osiedlowego, ze względu na wyprzedzające przygotowanie programów osiedlowych urządzeń usługowo-socjalnych i kulturalnych oraz terenów uzbrojonych.

§ 38. 1. Z dniem wejścia w życie uchwały tracą moc z zastrzeżeniem przepisu ust. 3:

- 1) rozdział IV (§§ 9, 10, 11) zarządzenia Przewodniczącego

Komisji Planowania przy Radzie Ministrów z dnia 27 lipca 1965 r. w sprawie organizacji i zadań służby inwestycyjnej w państwowych jednostkach organizacyjnych (Monitor Polski Nr 41, poz. 234) oraz załącznik nr 4 do tego zarządzenia,

- 2) zarządzenie Przewodniczącego Komisji Planowania przy Radzie Ministrów i Ministra Budownictwa i Przemysłu Materiałów Budowlanych z dnia 30 lipca 1965 r. w sprawie projektowania inwestycji (Monitor Polski z 1965 r., Nr 45, poz. 253 i z 1967 r., Nr 58, poz. 279),
- 3) pismo okólne nr 1 Przewodniczącego Komisji Planowania przy Radzie Ministrów z dnia 24 stycznia 1967 r. w sprawie uproszczenia trybu opracowania i zatwierdzania dokumentacji dla inwestycji modernizacyjnych,
- 4) pismo okólne Przewodniczącego Komisji Planowania przy Radzie Ministrów z dnia 24 marca 1967 r. w sprawie rozwiązań wariantowych w projektach inwestycji (Monitor Polski Nr 23, poz. 110),
- 5) zarządzenie nr 42 Przewodniczącego Komitetu Budownictwa, Urbanistyki i Architektury z dnia 29 czerwca 1962 r. w sprawie wykorzystania projektów typowych (Dz. Bud. Nr 10, poz. 49),
- 6) instrukcja Przewodniczącego Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego z dnia 7 września 1954 r. w sprawie postępowania w zakresie podejmowania budowy trwałych urządzeń sportowych (Monitor Polski Nr 88, poz. 989).

2. Zobowiązuje się Ministra Budownictwa i Przemysłu Materiałów Budowlanych do dostosowania szczegółowych przepisów w sprawie kosztorysowania do zasad określonych w niniejszej uchwale w terminie do dnia 30 października 1969 r.

3. Nie wymagają dostosowania do przepisów niniejszej uchwały projekty opracowane przed 1 stycznia 1970 r., a projekty będące w tym okresie w toku opracowania mogą być zakończone przy zastosowaniu dotychczasowych przepisów, jeżeli dotyczą zadań inwestycyjnych:

- 1) będących w trakcie realizacji lub
- 2) których realizacja rozpoczyna się przed dniem 1 stycznia 1971 r.

4. Założenia i projekty sporządzone dla inwestycji, których realizacja rozpoczyna się w roku 1971, powinny być opracowane według przepisów niniejszej uchwały.

5. Niezależnie od ustaleń § 38 ust. 3 zasady uzgadniania i zatwierdzania założeń oraz projektów określone niniejszymi przepisami obowiązują z dniem wejścia w życie uchwały.

§ 39. Uchwała wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezes Rady Ministrów: J. Cyrankiewicz

Załącznik nr 1 do uchwały nr 110 Rady Ministrów z dnia 23 czerwca 1969 r. (poz. 220).

WYTYCZNE W SPRAWIE SPORZĄDZANIA ZESTAWIEN KOSZTÓW

1. W założeniach sporządza się zbiorcze zestawienie kosztów (zkk), określające nieprzekraczalny koszt przedsięwzięcia inwestycyjnego, skalkulowanego dla wybranego wariantu rozwiązania inwestycji. Jeżeli w inwestycji występuje podział przedsięwzięcia na zadania, koszt ten stanowi sumę kosztu poszczególnych zadań.

2. Jeżeli sporządzający założenia dokonał we własnym zakresie wyboru najkorzystniejszego wariantu rozwiązania inwestycji, lecz przedstawia nadto organowi zatwierdzającemu założenia dodatkowo możliwość wyboru innych rozwiązań do jego decyzji, zkk należy sporządzić dla wybranego wariantu, a w uzasadnieniu wyboru przytoczyć różnice kosztowe, charakteryzujące te rozwiązania w porównaniu z wariantem wybranym.

3. Zestawienie kosztów zadania (zkk) ujmuje koszt obiektów i robót występujących poza obiektami oraz inne konieczne nakłady. Każdy obiekt wolno stojący lub zespolony oraz roboty wykonywane poza obiektami powinny być ujmowane w osobnej pozycji zkk bądź zbiorczego zestawienia kosztów przedsięwzięcia jednozadaniowego. Przez obiekt należy rozumieć również przynależną sieć dróg, instalacji itp.

4. Składniki kosztów poszczególnych obiektów ujmuje się w zestawieniach kosztów obiektów (zko). Określa się je na podstawie wskaźników kosztów odniesionych do jednost-

ki charakterystycznej danego obiektu lub na podstawie danych z zestawień zawartych w części technologicznej założeń.

5. Koszt zakupu maszyn i urządzeń wymagających oraz nie wymagających montażu, narzędzi i inwentarza określa się na podstawie preliminarza zawartego w części technologicznej założeń bądź też sporządza się taki preliminarz na podstawie zestawienia maszyn, urządzeń, narzędzi i inwentarza objętego częścią technologiczną założeń, a kwoty wynikowe umieszcza się w odpowiednich kolumnach zestawienia kosztów. W preliminarzu tym należy ujmować koszty transportu oraz zaopatrzenia i składowania maszyn i urządzeń. Jeżeli występuje generalny dostawca maszyn i urządzeń, w preliminarzu należy ujmować narzuty wynikające z tego tytułu. Wówczas gdy zachodzi konieczność zastosowania maszyn i urządzeń nietypowych, preliminarz powinien ujmować obok ich kosztu również koszt sporządzenia dla nich dokumentacji konstrukcyjnej. Zarówno w preliminarzach, jak i w zestawieniach kosztów należy rozróżniać za pomocą odpowiednich symboli pochodzenie maszyn i urządzeń:

- K — krajowe,
- KS — z krajów socjalistycznych,
- KK — z krajów kapitalistycznych.

6. Kosztami urządzenia i uzbrojenia terenu, robót przygotowawczych, studiów, dokumentacji, nadzoru inwestycyjnego, szkolenia itp. należy obciążać poszczególne zadania proporcjonalnie do stopnia faktycznego zaangażowania tych kosztów.

7. Wskaźniki techniczno-ekonomiczne należy wyliczać:

- 1) dla zestawienia kosztów obiektu lub robót występujących poza obiektami — w poszczególnych pozycjach na jednostkę charakteryzującą roboty lub zakupy, a w podsumowaniu — na jednostkę charakteryzującą obiekt (m^2 powierzchni składowej, m^2 powierzchni użytkowej, m^3 kubatury itp.),
- 2) dla zbiorczego zestawienia kosztów oraz dla zestawienia kosztów zadania inwestycyjnego — w poszczególnych pozycjach na jednostkę charakteryzującą obiekt, a dla poszczególnych rozdziałów i części — na jednostkę charakteryzującą zdolność produkcyjną lub usługową danego zadania inwestycyjnego lub przedsięwzięcia inwestycyjnego.

8. Koszty wyliczone w poszczególnych pozycjach i kolumnach sumuje się rozdziałami. Kwoty rozdziałów sumuje się w poszczególnych częściach.

9. Rezerwę na nieprzewidziane roboty i wydatki przyjmować należy w poszczególnych zestawieniach kosztów zadań inwestycyjnych w sposób i w wysokości określonych w § 10 ust. 3 i 4 oraz § 11 uchwały. W wypadku umowy ryczałtowej o wykonanie inwestycji łącznie ze sporządzeniem projektu rezerwą tą dysponuje wykonawca inwestycji. W innym wypadku rezerwą dysponuje inwestor.

10. Podane przykładowe schematy zbiorczego zestawienia kosztów przedsięwzięcia i zestawienia kosztów zadania inwestycyjnego (wzór nr 1 i 2) dotyczą inwestycji produkcyjnych technicznie skomplikowanych. Dla inwestycji prostych lub innego typu należy stosować znaczne uproszczenia, np. przez eliminowanie zbędnych oraz łączenie pozycji w poszczególnych rozdziałach, gdy wysokość nakładów jest niewielka.

11. Dodatkowe nakłady na roboty budowlane i montażowe, tj. dodatki np. z tytułu: utrudnionego prowadzenia robót w okresie jesienno-zimowym, zatrudnienia ponadnormalnej liczby robotników zamiejscowych, wykonywania robót, w małym zakresie itp., należy doliczać w zestawieniach kosztów obiektów do wartości poszczególnych robót budowlanych (z instalacjami) i robót montażowych. Natomiast w zestawieniach kosztów zadania należy podawać wartość robót łącznie z tymi dodatkowymi nakładami.

12. Załącznikami do zbiorczego zestawienia kosztów przedsięwzięcia są zestawienia kosztów poszczególnych zadań.

13. Do zestawienia kosztów zadania dołącza się:

- 1) podstawy kalkulacji,
- 2) zestawienia kosztów obiektów i robót występujących poza obiektami lub kosztorysy obiektów i robót,
- 3) preliminarze zakupów i innych nakładów.

14. W projekcie technicznym kosztorysy obiektów sporządza się w wypadku, gdy nie zawarto z generalnym wykonawcą ryczałtowej umowy o wykonanie inwestycji łącznie ze sporządzeniem projektu, a wykonawca budowy uzna to za konieczne w określonym przez siebie zakresie. W tym wypadku w kosztorysie uściślającym koszt obiektu lub robót należy zachować układ i podstawy wyceny przyjęte dla sporządzenia zestawienia kosztu obiektu.

15. Różnice wynikłe między kwotą kosztorysu i zestawienia kosztu obiektu należy przenieść do rezerwy, odpowiednio ją zwiększając lub zmniejszając.

Wzór nr 1.

PRZYKŁADOWY SCHEMAT ZBIORCZEGO ZESTAWIENIA KOSZTÓW I ZESTAWIENIA KOSZTÓW ZADANIA INWESTYCYJNEGO (DLA INWESTYCJI PRODUKCYJNYCH)

Część I. Studia, dokumentacja, roboty przygotowawcze.

- Rozdział 1. Prace badawcze i sporządzanie dokumentacji.
- 1.1. Studia, prace badawcze, ekspertyzy studialne, wyjazdy służbowe.
  - 1.2. Pomiar geodezyjne i inwentaryzacja.
  - 1.3. Wiercenia i dokumentacja geologiczna *).
  - 1.4. Zakup licencji i patentów *).
  - 1.5. Koszty opracowania dokumentacji i nadzoru autorskiego.
- Rozdział 2. Przejęcie i przygotowanie terenu.
- 2.1. Wykup terenu i odszkodowania.
  - 2.2. Przeniesienia, przesiedlenia, budownictwo zastępcze.
  - 2.3. Wyrąb, karczowanie, niwelacja, rozbiórki.
  - 2.4. Odwodnienie i melioracja.
  - 2.5. Administracja terenu.

Część II. Obiekty podstawowe i pomocnicze.

- Rozdział 3. Podstawowe obiekty produkcyjne *).
- 3.1. Obiekt nr 1.
  - 3.2. Obiekt nr 2 itd.
- Rozdział 4. Obiekty pomocnicze i usługowe.
- 4.1. Magazyny i składy.
  - 4.2. Warsztaty.
  - 4.3. Laboratoria.
  - 4.4. Budynki socjalne.
  - 4.5. Budynki administracyjne.
- Rozdział 5. Obiekty gospodarki energetycznej.
- 5.1. Kotłownie i siłownie (nie będące obiektami podstawowymi zadania inwestycyjnego).
  - 5.2. Kompresorownie, acetylenownie itp.
  - 5.3. Sieci, transformatornie i rozdzielnie elektroenergetyczne wysokiego napięcia.

Rozdział 6. Obiekty gospodarki transportowej i łączności.

- 6.1. Drogi kołowe, place, chodniki,
- 6.2. Bocznice kolejowe.
- 6.3. Mosty i wiadukty.
- 6.4. Garaże i zajezdnie.
- 6.5. Kolejki linowe.
- 6.6. Budowle transportu wodnego.
- 6.7. Stacje benzynowe,
- 6.8. Wagi pomostowe.

Rozdział 7. Zewnętrzne sieci i budowle z nimi związane.

- 7.1. Sieć wodociągowa.
- 7.2. Sieć kanalizacyjna.
- 7.3. Sieć gazowa, sprężonego powietrza itp.
- 7.4. Sieć ciepła.
- 7.5. Sieci elektryczne niskiego napięcia.
- 7.6. Oświetlenie terenu.

Rozdział 8. Urządzenie terenu zakładu.

- 8.1. Ogrodzenie.
- 8.2. Ukształtowanie terenu.
- 8.3. Zieleń.
- 8.4. Mała architektura itp.

Część III. Obiekty tymczasowe.

Rozdział 9. Obiekty tymczasowe dla potrzeb wykonawcy wyjątkowo obciążające inwestora.

Rozdział 10. Wyjątkowo występujące obiekty tymczasowe

*) Dla inwestycji innych typów niepotrzebne skreślić.

**) O ile występują.

dla potrzeb inwestora (magazyny i składy dla maszyn i urządzeń nie zaliczanych do wartości robót budowlano-montażowych, pomieszczenia administracyjno-socjalne itp.).

Część IV. Nadzór inwestycyjny, szkolenie, rozruch.

Rozdział 11. Nadzór inwestycyjny.

- 11.1. Koszty nadzoru obcego.
- 11.2. Koszty powiernictwa.
- 11.3. Koszty utrzymania dyrekcji budowy lub przedsiębiorstwa w budowie.
- 11.4. Ekspertyzy, odbiory itp.

Rozdział 12. Przygotowanie kadr eksploatacyjnych.

Rozdział 13. Koszty rozruchu zespołów maszyn, urządzeń i instalacji przemysłowych oraz prób (narzędzi i pomocy) nie ujętych cennikami *).

Część V. Rezerwa.

Rezerwa na nieprzewidziane roboty i wydatki. Razem część I—V.

Część VI. Inwestycje towarzyszące **).

Rozdział 14. Udział w inwestycjach komunalnych.

Rozdział 15. Udział w inwestycjach wspólnych (skojarzonych).

Rozdział 16. Udział w inwestycjach mieszkaniowych.

Ogółem I—V + VI.

Zbiorcze *) zestawienie kosztów na sumę . . . . .
 w tym: sumy zwrotne . . . . .
 zatwierdzam . . . . .
 dnia . . . . .

Wzór nr 2.

(nazwa inwestycji, zadania inwestycyjnego, obiektu)

ZBIORCZE ZESTAWIENIE KOSZTÓW *)
 ZESTAWIENIE KOSZTÓW ZADANIA INWESTYCYJNEGO *)
 ZESTAWIENIE KOSZTÓW OBIEKTÓW I ROBÓT WYSTĘPUJĄCYCH POZA OBIEKTAMI *)
 KOSZTORYS OBIEKTU *)

Poziom cen z roku . . . . .

Lp.	Numery zestawień kosztów lub kosztorysów obiektów, podstawy wyceny	Wyszczególnienie obiektów i nakładów	Wartość (kosztorysowa) *) w tysiącach złotych								Udział %	Wskaźniki techniczno-ekonomiczne		
			roboty budowlane (z instalacjami)			montaż maszyn i urządzeń, w tym rurociągów technologicznych	zakupy		inne nakłady	ogólna wartość kosztorysowa *)		określenie jednostki	ilość jednostek	wartość (kosztorysowa) *) na jednostkę
			roboty budowlane i montaż konstrukcji metalowych	instalacje sanitarne, ogrzewcze i wentylacyjne	instalacje elektroenergetyczne i telekomunikacyjne		maszyny i urządzenia wymagające montażu	maszyny i urządzenia wymagające montażu, narzędzia i inwentarz						
1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15

Sporządzono w . . . . .
 (nazwa jednostki opracowującej)

Dyrektor lub naczelny inżynier jednostki opracowującej
 założenia lub projekt **)

dnia . . . . .

Sporządzający założenia lub projekt *) . . . . .

Zatwierdzono (uzgodniono) *)

Sporządzający zestawienie kosztów . . . . .

Zweryfikował (główny kalkulator, odpowiedzialny kosztorysant) . . . . .

(podpis inwestora)

U w a g i : *) Niepotrzebne skreślić.

**) Tylko dla zbiorczego zestawienia kosztów lub zestawienia kosztów zadania inwestycyjnego.

Załącznik nr 2 do uchwały nr 110 Rady Ministrów z dnia 23 czerwca 1969 r. (poz. 220).

WYKAZ UZGODNIEN

Uzgodnienia przeprowadza się w zakresie:

- 1) koordynacji terenowej inwestycji — z właściwymi organami prezydium wojewódzkiej rady narodowej,
- 2) koordynacji branżowej — ze zjednoczeniem wiodącym w danej branży lub odpowiednimi jednostkami właściwego prezydium rady narodowej,
- 3) koordynacji współdziałania z kooperantami, jeżeli dokumentacja inwestycji zakłada kooperację,
- 4) surowców pochodzących z importu — z właściwymi centralami handlu zagranicznego,
- 5) udziału w realizacji inwestycji związanych lub towarzyszących (np. komunalnych, energetycznych, komunikacyjnych, socjalnych) oraz sposobu i warunków ich realizacji — z inwestorami zastępczymi lub wspólninwestorami,
- 6) możliwości i warunków zaopatrzenia w wodę i energię (elektryczną i ciepłą), gazy techniczne, paliwa oraz usuwania ścieków lub odpadów poprodukcyjnych — z właściwymi organami, dostawcami, zakładami lub przedsiębiorstwami,
- 7) warunków, wynikających z przepisów o gospodarce paliwowo-energetycznej — z właściwymi organami Państwowego Inspektoratu Gospodarki Paliwowo-Energetycznej,
- 8) warunków podłączenia inwestycji do publicznej sieci komunikacji drogowej, kolejowej, wodnej, sieci wodociągowej, kanalizacyjnej, energetycznej i telekomunikacyjnej — z właściwymi jednostkami,
- 9) warunków realizacji danego przedsięwzięcia inwestycyjnego w świetle przepisów prawa górniczego, wodnego, lotniczego oraz ustaw o kolejach, drogach publicznych, ochronie przyrody, ochronie dóbr kultury — z właściwymi organami,
- 10) wymagań sanitarnych, bezpieczeństwa i higieny pracy oraz ochrony przeciwpożarowej — z rzeczoznawcami działającymi w jednostkach projektowania,
- 11) ochrony wód i atmosfery — z właściwymi organami,
- 12) warunków dostawy maszyn i urządzeń — z dostawcami lub producentami maszyn i urządzeń, a w razie konieczności importu urządzeń — ponadto z właściwymi centralami handlu zagranicznego,
- 13) warunków realizacji inwestycji, w tym danych wyjściowych do określenia kosztu inwestycji w założeniach — z przedsiębiorstwami wykonawstwa inwestycyjnego, a jeżeli wykonawcy nie zostali jeszcze ustalen — z właściwymi zjednoczeniami budownictwa,
- 14) warunków montażu maszyn i urządzeń oraz zasad i kosztu rozruchu zakładu lub jego wydziałów — z generalnym wykonawcą oraz z producentami lub dostawcami maszyn i urządzeń.

Reklamacje z powodu niedoręczenia poszczególnych numerów wnosić należy do Administracji Wydawnictw Urzędu Rady Ministrów (Warszawa 34, ul. Powsińska 69/71 — skrytka pocztowa nr 3) w terminie 10 do 15 dni po otrzymaniu następnego kolejnego numeru.

Oplata za prenumeratę Monitora Polskiego wynosi rocznie 100,— zł, półrocznie 60,— zł.

Prenumeratę na rok następny (roczną lub półroczną) przyjmuje się do dnia 30 listopada. Prenumeratę można zgłaszać wstecz za I półrocze bieżącego roku do dnia 31 marca, za II półrocze bądź za cały bieżący rok — do dnia 30 września. Do abonentów, którzy opłacą prenumeratę po tych terminach, wysyłka pierwszych numerów dokonana zostanie z opóźnieniem, a ponadto zostaną policzone koszty przesyłki. Oplata za prenumeratę powinna być dokonana przelewem lub trzydniowym przekazem pocztowym na konto Administracji Wydawnictw Urzędu Rady Ministrów w Narodowym Banku Polskim, IV Oddział Miejski, Warszawa nr 1551-91-11746. Rachunków za prenumeratę nie wystawia się. Na odcinku wpłaty należy podać dokładną nazwę instytucji (bez skrótów), nazwę i numer doręczającego urzędu pocztowego (jak Warszawa 10, Poznań 3 itp.), powiat, ulicę, nr domu, nr skrytki pocztowej oraz ilość zamawianych egzemplarzy Monitora Polskiego.

Pojedyncze egzemplarze Monitora Polskiego nabywać można w punktach sprzedaży w Warszawie: Al. I Armii Wojska Polskiego 2/4, „Dom Książki” — Księgarnia Prawno-Ekonomiczna — ul. Nowy Świat 1, kiosk „Domu Książki” w gmachu sądów — al. Gen. Świerczewskiego 127, w kasach Sądów Wojewódzkich w: Białymstoku, Katowicach, Kielcach, Koszalinie, Łodzi, Olsztynie, Opolu, Rzeszowie, Wrocławiu i Zielonej Górze oraz w kasach Sądów Powiatowych w Bydgoszczy, Bytomiu, Cieszynie, Częstochowie, Gdańsku, Gdyni, Gliwicach, Kaliszu, Krakowie, Lublinie, Nowym Sączu, Ostrowie Wlkp., Poznaniu, Przemyślu, Raciborzu, Radomiu, Szczecinie, Tarnowie, Toruniu i Zamościu.

Redakcja: Urząd Rady Ministrów — Biuro Prawne, Warszawa, al. Ujazdowskie 1/3.
Administracja: Administracja Wydawnictw Urzędu Rady Ministrów, Warszawa 34, ul. Powsińska 69/71 (skrytka pocztowa nr 3).

Tłoczono z polecenia Prezesa Rady Ministrów
w Zakładach Graficznych „Tamka”. Zakład nr 1. Warszawa, ul. Tamka 3.